

Dosarul nr. 1ra-124/2021

(1ra-1803/2020)

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Igor Ciuru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauza penală, în privința lui

Cojocari Anatolie XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.10.2018 până la 27.06.2019;

Instanța de apel de la 27.07.2019 până la 03.07.2020;

Instanța de recurs de la 10.08.2020 până la 13.01.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 27 iunie 2019, Anatolie Cojocari a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin cumularea pedepselor aplicate prin sentința curentă și prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 aprilie 2019, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02 aprilie 2019 sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore, s-a dispus a fi executată de sine stătător.

În temeiul art. 90 Cod penal, instanța a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de Anatolie Cojocari pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Anatolie Cojocari, a fost obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

A fost admisă solicitarea procurorului privind încasarea de la Anatolie Cojocari în beneficiul statului a sumei de 3 251,72 lei, în calitate de cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la Anatolie Cojocari în beneficiul statului a sumei de 219,90 lei în calitate de cheltuieli judiciare.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Anatolie Cojocari la 24 iunie 2018, aproximativ la ora 23:10, deplasându-se la volanul automobilului de model „Volkswagen Touareg” cu numărul de înmatriculare XXXXX pe traseul G-22 în direcția satului Văratîc, raionul Râșcani, în apropierea satului Horodiște, raionul Râșcani, având în calitate de pasageri pe Oleg Maximov, Victor Chetraru, Sergiu Racoveț, Valerii Matiescu și Andrei Davîdov, neținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția și de situația rutieră, care reprezintă totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, a pierdut controlul asupra ghidării automobilului și, ca urmare a derapat pe acostament de pe direcția sa de deplasare, unde s-a răsturnat.

În rezultatul accidentului în traficul rutier, pasagerului Victor Chetraru i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de contuzia humerusului drept care conform raportului de expertiză judiciară nr.201827D0137 din 30.06.2018 se califică ca vătămări corporale neînsemnate, pasagerului Sergiu Racoveț i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, fracturi închise de coaste VII-VIII fără deplasarea fragmentelor și XII cu deplasarea fragmentelor, care conform raportului de expertiză judiciară nr.201827D0133 din 30.06.2018 se califică ca vătămări corporale medii, pasagerului Valerii Matiescu i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de traumă craniu-cerebrală închisă, comoție cerebrală, fractură închisă a osului asiatic și pubian pe dreapta cu deplasarea fragmentele, care conform raportului de expertiză judiciară nr.201827D0135 din 30.06.2018 se califică ca vătămări corporale medii, pasagerului Andrei Davîdov i-au fost cauzate vătămări corporale sub formă de craniu-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală și fractura corpului vertebral al vertebrei cervicale 2 prin desprindere de fragment anterior a coloanei vertebrale care conform raportului de expertiză judiciară nr.201827D0136 din 30.06.2018 se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Astfel, Anatolie Cojocari a încălcat prevederile pct. 45 subpunctul 1) lit. a), d) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 15.05.2009, care stabilește că, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de situația rutieră și starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția - încălcări,

care sunt în legătură directă cu comiterea accidentului în traficul rutier și consecințele survenite.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, recunoscându-l vinovat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. Conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, de-i stabilit pedeapsa definitivă prin cumul total al pedepselor aplicate prin prezenta sentința și sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02.04.2019 și anume: sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 25 zile, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani. Conform art. 90 Cod penal de suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoare pe o perioadă de probațiune de 2 ani, obligându-l, în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) lit. a) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Necontestând hotărârea instanței de judecată privind calificarea acțiunilor inculpatului privind corpurile delict pe dosar, privind încasarea cheltuielilor judiciare, procurorul a menționat doar dezacordul cu stabilirea pedepsie penale pedepsei lui Anatolie Cojocari.

Astfel, procurorul a indicat că, la numirea pedepsei, instanța aplicând prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, greșit a hotărât executarea de sine stătător a pedepsei sub formă de munca neremunerată în folosul comunității, stabilită lui Anatolie Cojocari prin sentința judecătoriei Bălți, sediul Central din 02.04.2019, totodată, conform prevederilor art. 87 Cod penal (modul determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse): (1) La cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; (2) Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

În astfel de situație, cele 100 de ore de muncă neremunerată, stabilite lui Anatolie Cojocari prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 02.04.2019 și neexecutate la momentul pronunțării sentinței din 27.06.2019, urmau a fi transformate în 25 zile de închisoare, or, munca neremunerată în folosul comunității, cumulată cu închisoarea, nu poate fi executată de sine stătător (fapt expres și imperativ prevăzut de lege fără nicio excepție).

3.1. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Igor Ciuru în numele lui Anatolie Cojocari prin care a solicitat casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri după cum urmează: casarea parțială a sentinței, în

latura aplicării pedepsei penale cu dispunerea neaplicării pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport; respingerea ca fiind neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea de la Anatolie Cojocari în beneficiul statului a sumei de 3 251,72 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului a invocat, că în cadrul ședinței de judecată inculpatul vina în săvârșirea faptelor imputate a recunoscut-o pe deplin și a solicitat instanței judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, iar Oleg Maximov, Victor Chetraru, Sergiu Racoveț, Valerii Matiescu și Andrei Davîdov nu au nici pretenții de ordin material, nici moral.

De asemenea, apărătorul a indicat că în ședința instanței de judecată a solicitat aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, deoarece acesta are la întreținere doi copii minori și mijlocul de transport este unica sursă de venit, iar privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport ar priva familia Cojocari de surse de existență.

Cu referire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare care au suportate în urma expertizelor judiciare efectuate în această cauză, apărătorul subliniază că acestea au fost efectuate în temeiul art. 142 alin. (1), art. 143 și art. 144 Cod de procedură penală, și anume, la demersul organului de urmărire penală, iar plățile s-au făcut din contul mijloacelor bugetului de stat, or, conform prevederilor art. 75 alin. (3) din Legea nr.68 din 14.04.2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, au fost admise apelurile declarate de către procuror și avocatul Igor Ciuru în numele inculpatului Anatolie Cojocari, casată parțial sentința, rejudecarea cauzei în partea stabilirii pedepsei penale și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță după cum urmează.

Anatolie Cojocari se consideră condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea stabilite lui Anatolie Cojocari cu stabilirea perioadei de probațiune de ani.

A-l obliga pe Cojocari Anatolie să nu-și schimbe locul de trai fără acordul organului de probațiune.

În rest, au fost menținute dispozițiile sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a stabilit că, cauza penală în privința lui Anatolie Cojocari a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel, fiind contestată doar în latura pedepsei stabilite și cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea pedepsei definitive în privința lui Anatolie Cojocari prin prisma prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal, greșit a dispus executarea de sine stătător a pedepsei penale sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității stabilită inculpatului prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Central din 02.04.2019, or, potrivit prevederilor art. 87 Cod penal care arată modul determinării termenului pedepsei definitive în cazul cumulării diferitelor pedepse, urmează că la cumularea diferitelor pedepse principale aplicate în cazul unui concurs de infracțiuni sau al unui cumul de sentințe, unei zile de închisoare îi corespund 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității; (2) Celelalte pedepse cumulate cu închisoarea se execută de sine stătător.

Așadar, la stabilirea pedepsei prin prisma art. 84 Cod penal, instanța urma să țină cont de prevederile legii citate supra și să transforme orele de muncă neremunerată în folosul comunității în zile de închisoare.

Totodată, ținând cont de faptul că la momentul examinării cauzei în instanța de apel inculpatul a executat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 100 ore stabilită prin sentința judecătoreiei Bălți, sediul Central din 02 aprilie 2019, fapt confirmat prin certificatul din 03.06.2020, eliberat de Biroul de probațiune Bălți, instanța de apel a admis apelul procurorului precum și cel a avocatului în interesul inculpatului, or, prin admiterea acestuia se atenuează situația inculpatului, cu casarea sentinței instanței de fond și stabilirea pedepsei fără aplicarea prevederilor art. 84, 87 Cod penal.

Cu referire la solicitarea apărătorului de a înlătura pedeapsa complementară în privința inculpatului sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a menționat că, sancțiunea art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal (până la modificările din 15.12.2018), prevedea ca pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani, astfel fiind evidentă și obligatorie stabilirea pedepsei complimentare în cazul judecat. Or, în acest sens, legea nu prevede și nu permite o alternativă.

Pedeapsa sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este o pedeapsă stabilită de legiuitor pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca pedeapsă complementară obligatorie, care are drept scop prevenirea de a comite infracțiuni de genul celei comise.

Totodată, instanța de apel a menționat că în privința lui Anatolie Cojocari, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante excepționale ce ar permite aplicarea față de acesta a prevederilor art. 79 Cod penal, or, circumstanțele invocate de apărător atât în apelul declarat, cât și în ședința instanței de apel nu pot fi atribuite la această categorie.

Din considerentele expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsa complementară stabilită inculpatului de instanța de fond este echitabilă faptei infracționale săvârșite și în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale, fiind de părerea că se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, iar privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport va preveni săvârșirea de el a noi fapte penale.

Cu referire la solicitarea apărătorului privind respingerea cererii despre încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a calificat-o ca fiind neîntemeiată, or, instanța de fond justificat a conchis că, acestea urmează a fi încasate din contul inculpatului Anatolie Cojocari.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prin modificările din 09 februarie 2018 operate în legea procesual-penală și cadrul conex acesteia, în partea ce tine de plata pentru efectuarea expertizelor judiciare, a fost exclusă prevederea legală care expres stipula, la art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, că plata pentru expertizele judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Astfel, potrivit art. 227 alin. (1), (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, prevederile art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar potrivit alin.(2), instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Rezultând din prevederile art. 229 alin. (3) Cod de procedură penală, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Subsecvent, instanța de apel a subliniat că, cheltuielile de judecată au fost suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr.201827D0137 din

30.06.2019 (f.d.74-75), nr.201827D0134 din 30.06.2018 (f.d.76-77), nr.201827D0133 din 30.06.2018 (f.d.78-80), nr.201827D0135 din 30.06.2018 (f.d.81-82), nr.201827D0136 din 30.06.2018 (f.d.83-84) și nr.201806P0432 din 02.07.2018 (f.d.85-87). Astfel, ținând cont de cele invocate mai sus, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a admis cererea privind încasarea cheltuielilor de judecată, motivându-și eficient respectiva concluzie, or, rapoartele de expertiză au fost efectuate după modificările din 09.02.2018 intervenite în textul art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

Tot în susținerea poziției date, instanța de apel a menționat că inculpatul Anatolie Cojocari are vârstă de 31 ani și este apt de muncă, deficiențe fizice nu are, din care motive conchide, că plata cheltuielilor judiciare nu va influența asupra situației materiale a acestuia fiind în posibilitate de a achita cheltuielile judiciare în sumă de 3 251,72 lei, suportate pentru efectuarea pe cazul dat a expertizelor judiciare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Igor Ciuru în numele inculpatului care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține că instanța de apel nemotivat nu a aplicat la stabilirea pedepsei inculpatului prevederile art. 79 Cod penal, or, inculpatul este unicul întreținător al familiei, are doi copii minori la întreținere, activează în calitate de șofer, astfel unica sursă a familiei provine din salariul obținut în calitate de șofer.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei, motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că

hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Anatolie Cojocari și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar avocatul Igor Ciuru își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de până la 4 ani (*până la modificările din 15.12.2018*)

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv. Astfel, instanța de recurs remarcă că, inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă.

Subsecvent, instanța de recurs ordinar susține că, inculpatul a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, or, până la începerea cercetării judecătorești, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Așadar, în concluzie Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7

Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Cu referire la alegațiile avocatului privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal și excluderea pedepsei complimentare sub formă de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, Colegiul penal conchide că în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, neaplicarea pedepsei complimentare, se admite luând numai în considerare personalitatea vinovatului în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

Astfel, se înțelege că la aplicarea art. 79 Cod penal, trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale. Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II, persoana cu dezabilitații severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

Căința sinceră a inculpatului, recunoașterea vinovăției, faptul că are la întreținere 2 copii minori și activează în calitate de șofer, nu pot fi considerate ca circumstanțe excepționale, mai mult, acestea au fost luate în calcul la aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală și la suspendarea executării pedepsei penale în temeiul art. 90 Cod penal.

Astfel, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială, etc.

De asemenea, Colegiul penal reamintește că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, instanța de recurs ordinar conchide că, solicitarea avocatului privind aplicarea art. 79 Cod penal prin care să fie exclusă pedeapsa complementară sub formă de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, este neîntemeiată, or, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constată că, pedeapsa stabilită inculpatului este în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Igor Ciuru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 iunie 2020, în cauza penală în privința lui Cojocari Anatolie XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 februarie 2021.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan